

مقاله مروری

خشونت در پرسنل بخش اورژانس؛ یک مطالعه مرور نظام مند

نیما صفا^۱، سمانه عبیری^۲، سید رضا احمدی کوپایی^۳، سید رضا حبیب زاده^۳، روحیه فرزانه^۳، لهراسب طاهری^۴، نوید کلانی^۵، فاطمه رحمانیان^{۲*}

^۱گروه طب اورژانس، دانشکده پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی کرمان، کرمان، ایران.

^۲گروه طب اورژانس، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران.

^۳گروه طب اورژانس، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

^۴گروه جراحی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران.

^۵مرکز تحقیقات مولفه های اجتماعی نظام سلامت، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران.

* نویسنده مسؤل: فاطمه رحمانیان. گروه طب اورژانس، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران. تلفن: ۰۰۹۲۱۶۶۰۸۲۹۶. پست الکترونیک: fatemeh.rahmanian1185@gmail.com

دریافت: خرداد ۱۴۰۰؛ پذیرش: تیر ۱۴۰۰

چکیده

مقدمه: خشونت محل کار علیه کارکنان مراقبت های بهداشتی مسئله ای فراگیر و جهانی می باشد و این موضوع در محیط های کاری به خصوص در پرسنل بخش اورژانس دیده می شود. با توجه به افزایش نسبتا بالای خشونت در بخش اورژانس، این مطالعه با هدف بررسی خشونت در پرسنل بخش اورژانس انجام شد. **روش کار:** این مطالعه مروری نظام مند به مرور مطالعات در مورد خشونت علیه کادر تیم اورژانس بیمارستان ها از طریق جستجو در پایگاه های گوگل اسکالر، مگیران و پایگاه مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی (SID) با کلید واژه های؛ خشونت، پرستاران، بخش اورژانس؛ بین سال های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۹ صورت گرفت. از مجموع ۵۹۹ مقاله مرتبط استخراج شده از پایگاه داده ها، پس از بررسی عنوان و چکیده و معیارهای ورود و خروج، در نهایت ۱۱ مقاله باقی ماند و مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفت. **یافته ها:** در مجموع ۱۱ مطالعه با توجه به موضوع مورد مطالعه مورد بررسی قرار گرفت. محل انجام مطالعه، در سه مطالعه در شهر تهران، دو مطالعه در اهواز و یک مطالعه در سبزواری، اراک، تبریز، ارومیه، همدان، رشت؛ انجام شد. میزان بروز خشونت در ده مطالعه بالا و در یک مطالعه نیز گزارش نشده بود. در مطالعات مورد بررسی بین جنسیت و میزان خشونت در بعضی مطالعات ارتباط معنی داری دیده شد. از لحاظ ارتباط بین جنسیت و خشونت در بخش اورژانس، در بعضی مطالعات مردان و در بعضی زنان و مواردی هم بین زنان و مردان ارتباطی بین جنسیت و خشونت دیده نشد. بیشترین عامل خشونت در مطالعات مورد بررسی؛ همراهان بیمار بودند. همچنین بیشترین نوع خشونت در تمام مطالعات مورد بررسی، خشونت کلامی بود. **نتیجه گیری:** با توجه به نتایج بدست آمده از این مطالعه میزان بروز خشونت در بخش های اورژانس بیمارستان های ایران بالا می باشد و همچنین در اکثر مطالعات خشونت بیشتر از طرف همراهان بیمارمان بوده است. بنظر می رسد می توان با ایجاد اتاق انتظار با ظرفیت مناسب، از حضور بی مورد همراهان در محوطه بخش جلوگیری نمود.

کلمات کلیدی: مسمومیت، کودکان، اورژانس، مرور نظام مند

۱. مقدمه

ایران می باشد (۹-۱۱). نتایج مطالعات داخلی نیز نشان داده است که پرستاران ایرانی، میزان بالایی از خشونت محل کار را تجربه می کنند (۱۳-۱۲). اگرچه هر کسی در بیمارستان میتواند در معرض حملات فیزیکی و تهدیدهای لفظی قرار گیرد، اما کارکنان اورژانس به علت تماس مستقیم با بیماران و همراهان در معرض بیشترین تهاجم قرار دارند (۱۴). در کشور ما با وجود اورژانس های شلوغ و مسائل و مشکلات حل نشده، بیماران اورژانسی همگی زمینه ساز ایجاد و افزایش خشونت در اورژانس می باشند. با توجه به شیوع بالای خشونت محل کار نسبت به پرستاران و تیم بخش اورژانس و تأثیرات منفی که بر روی ابعاد مختلف زندگی تیم کادر بخش اورژانس و خدمات ارائه شده به بیماران می گذارد، پژوهشگران بر آن شدند در این مطالعه مرور نظام مند به بررسی خشونت علیه پرستاران بخش اورژانس بیمارستان های ایران می پردازیم.

مواجهه با خشونت در محل کار مسئله ای جهان شمول به شمار می رود. سازمان جهانی بهداشت خشونت شغلی را استفاده عمدی از نیروی فیزیکی در برابر خود، شخص دیگر یا در برابر یک گروه یا جامعه می داند که منجر به آسیب، مرگ، صدمات روحی و افسردگی قربانی می گردد (۲-۱). خشونت علیه پرسنل پزشکی مشکلی شایع است که به طرق مختلف روی می دهد و عوارض متعددی دارد (۳). با وجود اینکه خشونت در تمام محیط های کاری رخ می دهد، اما کارکنان سیستم درمانی بیشتر در معرض خشونت محل قرار دارند (۴). بخش اورژانس به لحاظ طبیعت کاری، محیطی پر برخورد است و به سادگی می تواند محلی جهت بروز رفتارهای خشونت آمیز گردد. به علت مقررات درب های باز ۲۴ ساعته، برای دسترسی به اورژانس هیچ محدودیتی وجود ندارد (۵-۸). خشونت علیه پرستاران یک مشکل جهانی و رو به افزایش در تمامی کشورها و

۲. روش کار

این مطالعه مروری نظام مند به مرور مطالعات در مورد خشونت علیه کادر تیم اورژانس بیمارستان ها از طریق جستجو در پایگاه های گوگل اسکالر، مگیران و پایگاه مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی (SID) با کلید واژه های؛ خشونت، پرستاران، بخش اورژانس؛ بین سال های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۹ صورت گرفت. از مجموع ۵۹۹ مقاله مرتبط استخراج شده از پایگاه داده ها، پس از بررسی عنوان و چکیده و معیارهای ورود و خروج، در نهایت ۱۱ مقاله باقی ماند و مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفت. معیارهای انتخاب مقالات شامل: مقالات توصیفی، تحلیلی، مقالاتی که در عنوان خشونت و تیم اورژانس ذکر شده باشد، مقالات فارسی زبان در پایگاه های گوگل اسکالر، مگیران و پایگاه مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی (SID) بود. مقالاتی را که متن کامل آنها در دسترس نبود و مقالاتی که در جلسات کنفرانس منتشر شده اند و مطالعاتی که به صورت نامه به سردبیر یا مروری بودند، نیز از مطالعه خارج شدند. متغیرهای استخراج داده های مطالعات شامل: نام نویسنده اول، سال مطالعه، نوع مطالعه، مکان مطالعه، تعداد نمونه ها، جنسیت، میزان بروز خشونت، بیشترین عامل خشونت، بیشترین نوع خشونت و نتیجه گیری کلی بود.

۳. نتایج

در مجموع ۱۱ مطالعه با توجه به موضوع مورد مطالعه مورد بررسی قرار گرفت. مطالعات مورد بررسی شامل خشونت علیه کادر تیم اورژانس بیمارستان ها بود. از میان مطالعات مورد بررسی ۸ مطالعه به صورت توصیفی - مقطعی، دو مطالعه به صورت توصیفی - تحلیلی و یک مطالعه هم ذکر نشده بود، انجام گرفت. محل انجام مطالعه، در سه مطالعه در شهر تهران، دو مطالعه در اهواز و یک مطالعه در سبزوار، اراک، تبریز، ارومیه، همدان، رشت؛ انجام شد. میزان بروز خشونت در ده مطالعه بالا و در یک مطالعه نیز گزارش نشده بود (جدول ۱). در مطالعات مورد بررسی بین جنسیت و میزان خشونت در بعضی مطالعات ارتباط معنی داری دیده شد. در بعضی مطالعات مردان (۱۶-۱۵ و ۲۱) و در بعضی زنان (۲۳)، مواردی هم بین زنان و مردان ارتباطی دیده نشد. بیشترین عامل خشونت در مطالعات مورد بررسی؛ همراهان بیمار بودند. بیشترین نوع خشونت در تمام مطالعات مورد بررسی، خشونت کلامی بود (جدول ۲).

۴. بحث

در میان قسمت های مختلف مراکز مراقبتی، بخش های اورژانس، بالاترین خطر خشونت را به خود اختصاص داده است و احتمال مواجهه با خشونت در پرستاران شاغل بخش های اورژانس نیز ۳ برابر بیشتر از کارکنان سایر قسمت های بیمارستان می باشد (۲۶). شرایطی که بر اورژانس حاکم است از جمله ورود بدون محدودیت بیماران و همراهان آن ها، زمان طولانی انتظار و استرس بالا در مورد شرایط خاصی که مراجعه کنندگان و کارکنان دارند به علاوه سوءمصرف مواد و مشکلات روانی می تواند احتمال بروز خشونت در اورژانس را افزایش دهد (۲۷-۲۸). شایع ترین نوع خشونت اعمال شده علیه پرستاران بخش اورژانس در این مطالعه مروری نظام مند، خشونت کلامی بوده است. بالا بودن فراوانی خشونت کلامی می تواند ناشی از آن باشد که در کشور ما به طور سنتی حرفه پرستاری بیشتر مورد پسند و توجه خانم ها می باشد و کمتر آقایان به آن مشغول می

شوند؛ بنابراین بیشتر احتمال دارد که بیمار یا بستگان وی از خشونت فیزیکی نسبت به یک خانم خودداری کرده و خشم و ناامیدی خود را به صورت خشونت کلامی بیان می کنند (۲۵). مراجعین اورژانس ممکن است در شرایط بحرانی باشند. از این رو بیماران و بستگان آنها که به بخش اورژانس مراجعه میکنند، فشارهای جسمی و روانی گوناگونی را مثل نگرانی در مورد خود یا عزیزانشان، ترس و گاهی خشم را تجربه میکنند، با توجه به زیاد بودن تماس های فردی کارکنان اورژانس با افرادی همچون سوء مصرف کنندگان مواد مخدر و الکل، بیماران دارای مشکلات ذهنی، همراهان عصبی بیماران و عوامل منحصر به بخش اورژانس مثل مدت طولانی انتظار، همراهان نگران، محیط شلوغ و پر سر و صدا این افراد بیشتر مستعد قرارگرفتن در معرض خشونت هستند (۲۹).

در این مطالعه بیشترین عامل ارتکاب خشونت همراهان بیماران بودند. به نظر می رسد این امر تا حد زیادی به منتظر ماندن طولانی برای دریافت خدمات سلامتی، در دسترس نبودن کارکنان اداری (جهت پذیرش و ترخیص به موقع بیماران) مربوط باشد. همچنین حضور بی مورد همراهان بیمار و پرسه زدن آنها در بخش اورژانس مربوط باشد (۳۰). همچنین نبود اتاق انتظار مناسب در این بخش باعث بوجود آمدن تنش بیشتر بین پرسنل و همراهان می گردد (۱۵). همچنین بدلیل تعداد بالای مراجعه کننده و خصوصا تعداد بالای بیمار بدحال (ارجاعی توسط خدمات اورژانس پیش بیمارستانی) در موارد زیادی بیماران کمتر بدحال در سیستم تریاژ بیش از حد انتظار می کشند که این امر حاکی از عدم اطلاع رسانی درست در این زمینه به بیماران است که بدحال ترین بیمار اولین بیماری است که باید ویزیت شود (۲۴). بنظر می رسد اتخاذ تدابیری جهت کاهش حضور همراهان بیماران در بخش اورژانس، اتخاذ تدابیری برای کنترل رفت و آمد همراهان به بخش، بالا بردن نیزوهای نگهبانی در بخش های اورژانس، ممکن است در کاهش میزان بروز خشونت بخصوص خشونت کلامی موثر باشد.

در این مطالعه بین جنسیت و خشونت علیه پرستاران در تعدادی از مطالعات ارتباط معنی داری وجود داشت. در بعضی مطالعات مردان (۱۶-۱۵ و ۲۱) و در بعضی مطالعات زنان (۲۳) بیشترین خشونت را علیه خود داشتند. بنظر می رسد علت خشونت بیشتر زنان به این دلیل باشد که زنان قدرت جسمی پایین تری نسبت به مردان در دفاع از خود دارند و لذا جزء گروه های در معرض خطر محسوب می شوند و بایستی توجه خاص در این زمینه صورت گیرد (۲۹).

اصلی ترین استراتژی پیشگیری از خشونت، در متون مختلف آموزش کارکنان عنوان شده است. هر پرستاری باید قادر باشد که نشانه های خشونت در محل کار را شناسایی نموده و اقدامات مناسب را برای مقابله با آن انجام دهد. این مسئله نیازمند وجود سیاست ها و خط مشی های مناسب در بیمارستان است. به نظر می رسد آموزش سالانه در این زمینه مؤثر باشد و پیشنهاد می شود محتوای آموزشی شامل ارزیابی و کاهش موقعیت های زمینه ساز خشونت، مدیریت رفتار خشونت ساز، شناسایی خطرات امنیتی، گزارش دهی بروز خشونت و مستند سازی آن، روش های کسب کمک در موقعیت های مواجهه با خشونت، روش های کنترل رفتاری، استفاده از وسایل امنیتی و ... باشد. همچنین ضرورت پرداختن به این آموزش ها در دانشگاه ها و در واحدهای آموزشی پرستاران احساس می گردد (۲).

جدول ۱. مطالعات وارد شده در مرور سیستماتیک

نویسندگان / سال انجام مطالعه	عنوان مطالعه	نوع مطالعه	مکان مطالعه	تعداد نمونه	میزان بروز خشونت	نتایج
فروزان و همکاران / ۱۳۹۷	بررسی میزان بروز خشونت نسبت به پرسنل بخش اورژانس	توصیفی-مقطعی	اهواز	۱۳۲	بالا	با توجه به نتایج این مطالعه میزان بروز خشونت در بخش اورژانس بیمارستان های امام خمینی (ره) و گلستان اهواز بالا می باشد و این خشونت بیشتر از طرف همراهان بوده است. این امر موجب نگرانی و دغدغه پرسنل اورژانس شده است (۱۵).
ده نبی و همکاران / ۱۳۹۷	بررسی عوامل مؤثر در اعمال خشونت علیه پرستاران اورژانس بیمارستان های علوم پزشکی سبزوار	توصیفی-تحلیلی	سبزوار	۱۰۰	بالا	نتایج پژوهش حاضر تاییدکننده شیوع بالای خشونت محل کار در پرستاران بیمارستانهای مورد بررسی بود. لذا میتوان پیشنهاد کرد با ارتقاء مهارتهای ارتباطی پرستاران، آموزش بیماران و همراهان و پیگیری جدیتز موارد اعمال خشونت علیه پرستاران، سبب کاهش خشونت و بهبود کیفیت خدمات درمانی گردید (۱۶).
هرورانی و همکاران / ۱۳۹۶	بررسی عوامل مستعدکننده خشونت شغلی علیه کارکنان درمانی شاغل در اورژانس بیمارستان های آموزشی شهر اراک	توصیفی-مقطعی	اراک	۱۰۸	بالا	یافته ها نشان دهنده شیوع بالای خشونت به ویژه از نوع کلامی، علیه کارکنان اورژانس میباشد. در این مطالعه خشونت بیشتر از طرف همراهان اعمال شده بود که میتوان با مدیریت و برنامه ریزی و آموزش همگانی از آن پیشگیری نمود (۱۷).
قربانی / ۱۳۹۳	بررسی عوامل، پیامد ها و شیوع خشونت علیه پرسنل بخش های اورژانس بیمارستان های آموزشی شهر تبریز	توصیفی-مقطعی	تبریز	۱۱۰	بالا	با توجه به میزان بالایی مواجهه با خشونت در اورژانس و عوارض و پیامد های ناشی از آن، انجام تمهیداتی چون آموزش پرسنل از نظر اجرایی و طراحی انجام پژوهش هایی گسترده تر در زمینه بررسی تمام ابعاد خشونت، ضروری به نظر می رسد (۱۸).
صلواتی / ۱۳۹۳	مواجهه پرستاران با خشونت شغلی در بیمارستان های آموزشی شهر اهواز	توصیفی-تحلیلی	اهواز	۱۹۲	بالا	میزان خشونت شغلی در این مطالعه بالا بود لذا توجه ویژه به این مسئله ضروری است. جهت کاهش خطرات و تهدیدات ناشی از خشونت شغلی اتخاذ یک رویکرد پیشگیرانه، مشارکتی و رویه های مناسب گزارش و پیگیری خشونت مفید به نظر می رسد (۱۹).
سهیلی / ۱۳۹۲	خشونت علیه پرستاران در بخش های اورژانس مراکز آموزشی درمانی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه در سال ۱۳۹۲	توصیفی-مقطعی	ارومیه	۱۲۰	بالا	با توجه به مواجهه مکرر پرستاران با خشونت در محیط کار در بخش های اورژانس و بالا بودن میزان خشونت کلامی و خشونت از جانب همراه بیمار پیشنهاد می شود با دادن آموزش یا دستورالعمل هایی درباره نحوه برخورد با خشونت، استفاده از اوراق مکتوب گزارش خشونت، بهبود قوانین و آیین نامه ها، توجه بیشتر مسئولین به این امر و استفاده از رسانه ها جمعی برای آموزش همگانی و ارتقاء فرهنگ ارتباط با کارکنان بیمارستان، گامی مؤثر در کاهش این معضل مغفول نظام سلامت برداشته شود (۲۰).
ایمنی و همکاران / ۱۳۹۲	بررسی علل و راهکارهای خشونت در محیط کار پرستاران شاغل در اورژانس بیمارستان های منتخب آموزشی دانشگاه علوم پزشکی شهر همدان	ذکر نشده	همدان	۵۲	بالا	نتایج نشان می دهد در این مطالعه میزان خشونت علیه پرستاران بالا بوده و بیشترین میزان خشونت علیه پرستاران، خشونت کلامی بوده است. لذا جهت به حداقل رساندن خشونت در محیط بیمارستان بایستی از سوی مسئولان امر، راهبردهای پیشگیرانه مناسب، اجرای مدیریت صحیح، اقدامات محافظت کننده مناسب و آموزش همگانی در نظر گرفته شود (۲۱).
دهنادی / مقدم / ۱۳۹۱	فراوانی و ویژگی های خشونت علیه پرسنل پرستاری واحد اورژانس بیمارستانهای آموزشی رشت	توصیفی-مقطعی	رشت	۱۳۸	بالا	از آنجا که یافته ها حاکی از بالا بودن خشونت در بخش های اورژانس بوده و عوامل متعددی در ایجاد خشونت نقش دارند، توجه به عوامل زمینه ساز خشونت و برگزاری کلاسها و کارگاه های آموزشی در مراکز آموزشی درمانی می تواند گام مؤثری در جهت کاهش خشونت های بیمارستانی بر علیه پرسنل پرستاری باشد (۲۲).
مشتاق و همکاران / ۱۳۹۱	بررسی موارد خشونت نسبت به پرستاران در بخش های اورژانس بیمارستان های وابسته به دانشگاه های علوم پزشکی تهران	توصیفی-مقطعی	تهران	۱۰۰	ذکر نشده	پرستاران بخش اورژانس به طور معمول هر هفته خشونت را تجربه می کنند. از این رو اقداماتی برای پیشگیری و کاهش موارد خشونت در بخش اورژانس امری ضروری می باشد که بایستی مسئولین توجه بیشتری در این زمینه داشته باشند (۲۳).
حسینی و همکاران / ۱۳۸۵	بررسی میزان بروز خشونت کلامی و فیزیکی از جانب بیماران و همراهان آنها نسبت به پرسنل بخش اورژانس بیمارستان رسول اکرم (ص) در سه ماهه چهارم سال ۱۳۸۵	توصیفی-مقطعی	تهران	۱۶۶	بالا	با توجه به نتایج این مطالعه میزان بروز خشونت در بخش اورژانس بیمارستان رسول اکرم (ص) بالاست و این امر موجب نگرانی و دغدغه پرسنل اورژانس شده است. همچنین در این مطالعه خشونت بیشتر از طرف همراهان بوده است که می توان با ایجاد اتاق انتظار با ظرفیت مناسب، از حضور بی مورد همراهان در محوطه بخش جلوگیری نمود (۲۴).
سلیمی و همکاران / ۱۳۸۵	خشونت علیه پرسنل پرستاری در بخش های اورژانس غیرروانپزشکی	توصیفی-مقطعی	تهران	۱۳۶	بالا	مواجهه با خشونت خصوصاً نوع کلامی، بین پرستاران شاغل در بخش های اورژانس بالا است، اما علیرغم شیوع نگرانی از وقوع مجدد آن، گزارش دمی موارد و پیگیری های قانونی کم انجام می شود (۲۵).

جدول ۲. متغیرهای دموگرافیک مورد بررسی در مطالعات وارد شده

نویسندگان	جنسیت	بیشترین عامل خشونت	بیشترین نوع خشونت
فروزان	مردان	همراهان بیماران	کلامی
ده نبی	مردان	همراهان بیماران	کلامی
هرورانی	ارتباطی ندارد	همراهان بیماران	کلامی
قربانی	ارتباطی ندارد	همراهان بیماران	کلامی
صلواتی	ارتباطی ندارد	ذکر نشده	کلامی
سپیلی	ارتباطی ندارد	همراهان بیماران	کلامی
ایمنی	مردان	ذکر نشده	کلامی
دهنادی مقدم	ارتباطی ندارد	همراهان بیماران	کلامی
مشتاق و همکاران	زنان	همراهان بیماران	کلامی
حسینی و همکاران	ارتباطی ندارد	همراهان بیماران	کلامی
سلیمی و همکاران	ارتباطی ندارد	همراهان بیماران	کلامی

Nursing. 2002;21(6):236-41.

3. Hesketh KL, Duncan SM, Estabrooks CA, Reimer MA, Giovannetti P, Hyndman K, et al. Workplace violence in Alberta and British Columbia hospitals. Health policy. 2003;63(3):311-21.

4. Chappell D, DiMartino V. Violence at work International Labour Office. Geneva: ILO. 2006.

5. Annagür B. Violence towards health care staff: risk factors, aftereffects, evaluation and prevention. Current Approaches in Psychiatry. 2010;2(2):161-73.

6. Kowalenko T, Gates D, Gillespie GL, Succop P, Mentzel TK. Prospective study of violence against ED workers. The American journal of emergency medicine. 2013;31(1):197-205.

7. Baratloo A, Maleki M. LETTER TO EDITOR; DESCRIPTION OF A WORKING DAY AS A SENIOR EMERGENCY MEDICINE RESIDENT; BURNING CANDLE AT BOTH ENDS! 2015.

8. Momeni M, Vahidi E, Seyedhosseini J, Jarchi A, Naderpour Z, Saeedi M. Emergency overcrowding impact on the quality of care of patients presenting with acute stroke. Advanced journal of emergency medicine. 2018;2(1).

9. Najafi F, Fallahi-Khoshknab M, Dalvandi A, Ahmadi F, Rahgozar M. Workplace violence against Iranian nurses: A systematic review. Journal of health promotion management. 2014;3(2):72-85.

10. Ramacciati N, Ceccagnoli A, Addey B, Rasero L. Violence towards emergency nurses. The Italian national survey 2016: a qualitative study. Interna-

۵. نتیجه گیری

با توجه به نتایج بدست آمده از این مطالعه میزان بروز خشونت در بخش های اورژانس بیمارستان های ایران بالا می باشد و همچنین در اکثر مطالعات خشونت بیشتر از طرف همراهان بیماران بوده است. بنظر می رسد می توان با ایجاد اتاق انتظار با ظرفیت مناسب، از حضور بی مورد همراهان در محوطه بخش جلوگیری نمود. همچنین در نظر گرفتن برنامه آموزشی مستمر و ضمن خدمت برای تیم درمان جهت به کارگیری روش های مختلف و موثر مقابله با خشونت و عوامل آن پیشنهاد می شود.

۶. تقدیر و تشکر

از واحد توسعه تحقیقات بالینی بیمارستان پیمانیه شهرستان جهرم بابت همکاری در اجرای این مطالعه سپاسگزاری می شود.

۷. سهم نویسندگان

همه ی نویسندگان این مقاله در تمامی مراحل اجرای این مطالعه مشارکت داشتند.

۸. تضاد منافع

نویسندگان این مطالعه هیچ گونه تضاد منافی را ذکر نکردند.

۹. منابع مالی

این مطالعه بدون هیچ منبع مالی و حمایت کننده ای انجام شده است.

۱۰. ملاحظات اخلاقی

با توجه به نوع مطالعه که مرور نظام مند می باشد در این پژوهش، ملاحظات اخلاقی موردی ندارد و امانتداری علمی در استفاده از منابع و اصول اخلاقی در نگارش متون علمی رعایت شده است.

مراجع

1. Organization WH. World Report on Violence and Health. 2002.
2. Keely BR. Recognition and prevention of hospital violence. Dimensions of Critical Care

Hospitals in Tabriz City. Depiction of Health. 2014;5(2):22-6.

21. Salavati S, Daraie M, Tabesh H, Aradoei Z, Salavati P. Workplace violence against nurses in Ahvaz Educational Hospitals. The Journal of Urmia Nursing and Midwifery Faculty. 2015;12(11):1018-27.

22. Soheili A, Mohammadpour Y, Jafarizadeh H, Habibzadeh H, Mehryar H. Violence against nurses in emergency departments of Urmia university hospitals in 2013. Nursing And Midwifery Journal. 2014;12(9):874-82.

23. Dehnadi-Moghaddam A, Asgharzadeh A, Hosseini SJ, Kouchakinejad-Eramsadati L, Baghernia Hemmati N. Frequency and characteristics of violence against nurses of emergency. Journal of Health and Care. 2012;14(4):0-.

24. Hasani A, Zaheri M, Abbasi M, Saeedi H, Hosseini M, Fathi M. Incidence Rate of physical and verbal violence inflicted by patients and their companions on the emergency department staff of Hazrate-e-Rasoul hospital in the fourth trimester of the year 1385. Razi Journal of Medical Sciences. 2010;16:46-51.

25. Salami J, Karbakhsh Davari M. Violence against nurses in non-psychiatry emergency wards. Iranian journal of forensic medicine. 2007;12(44):202-9.

26. Jabbari-Bairami H, Heidari F, Ghorbani V, Bakhshian F. Workplace violence: a regional survey in Iranian hospitals' emergency departments. International Journal of Hospital Research. 2013;2(1):11-6.

27. Kansagra SM, Rao SR, Sullivan AF, Gordon JA, Magid DJ, Kaushal R, et al. A survey of workplace violence across 65 US emergency departments. Academic Emergency Medicine. 2008;15(12):1268-74.

28. Ramacciati N, Ceccagnoli A, Addey B, Lumini E, Rasero L. Violence towards emergency nurses: A narrative review of theories and frameworks. International emergency nursing. 2018;39:2-12.

29. Ayranci U. Violence toward health care workers in emergency departments in west Turkey. The Journal of emergency medicine. 2005;28(3):361-5.

30. Farrell GA. Aggression in clinical settings:

tional journal of nursing studies. 2018;81:21-9.

11. Laeeque SH, Bilal A, Hafeez A, Khan Z. Violence breeds violence: burnout as a mediator between patient violence and nurse violence. International journal of occupational safety and ergonomics. 2018.

12. Zamanzadeh V, Solimannezhad N, Abdollahzadeh F. Nature of violence toward nurses working in East Azerbaijan State hospitals. Medical Journal of Tabriz University of Medical Sciences. 2007;29(2):4-13.

13. Cheraghi MA, Noghan N, MOGHIMBEIGI A, Bikmoradi A. ANALYSIS OF INTENSIVE CARE NURSES' WORKPLACE VIOLENCE. 2012. 14. Foley M. Caring for those who care: a tribute to nurses and their safety. Online journal of issues in nursing. 2004;9(3):2.

15. Forouzan, A., Masoumi, K., Barzegari, H., Motamed, H., & Karimi, M. Assessing the Incidence rate of Violence against Emergency Department Staff. Iranian Journal of Emergency Medicine. 2018; 5(1), e22.

16. DEHNABI A, RADSEPEHR H, DEHNABI A. Investigating the factors affecting violence against emergency nurses in Sabzevar Medical Sciences Hospitals. Occupational Hygiene and Health Promotion Journal. 2018;2(1):51-61.

17. Imani B, Nazari L, Majidi L, Zandieh M, Tajobi M. Investigation of the causes and solutions to violence in the workplace, emergency nurses in selected hospitals of Hamadan University of Medical Sciences. Pajouhan Scientific Journal. 2014;12(2):64-74.

18. Moshtaq EZ, Saeedi M, Abedsaeedi Z, Alavimajd H, NAJAFI AZ. Violence toward nurses at emergency rooms (ERs) of hospitals of Medical Universities in Tehran. 2012.

19. Harvarani M, Farahani P, Yazdanbakhsh SA, Pakniat AB, Sadeghi H, Norozi M. Investigating the predisposing factors of occupational violence against medical staff working in the emergency department of Arak teaching hospitals. Medical Ethics Journal. 2017; 11(39): 55-61.

20. Rasoolnejad N. The Study of Causes, Consequences and Prevalence of Violence Against Staff in Emergency Departments of Teaching

nurses' views—a follow-up study. *Journal of Advanced Nursing*. 1999;29(3):532-41.

Review Article

Violence in Emergency Personnel; a Systematic Review Study

Nima Safa¹, Samaneh Abiri², Seyed Reza Ahamdi Koupaei³, Seyed Reza Habibzadeh³, Roohie Farzaneh³, Lohraseb Taheri⁴, Navid Kalani⁵, Fatemeh Rahmanian^{2*}

¹Department of Emergency Medicine, Faculty of Medicine, Islamic Azad University, Islamic Azad University of Kerman, Kerman, Iran.

²Department of Emergency Medicine, Jahrom University of Medical sciences, Jahrom, Iran.

³Department of Emergency Medicine, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical sciences, Mashhad, Iran.

⁴Department of Surgery, Jahrom University of Medical sciences, Jahrom, Iran.

⁵Research center for social Determinants of Health, Jahrom University of Medical Sciences, Jahrom, Iran.

*Corresponding author: Fatemeh Rahmanian; Department of Emergency Medicine, Jahrom University of Medical sciences, Jahrom, Iran. Email: fatemeh.rahmanian1185@gmail.com, Tel: 00989216608296.

Received Date: June 2021; Accept Date: July 2021

Abstract

Introduction: Violence in the workplace against health care workers is a global issue and it is being observed in the workplace, especially in emergency personnel. Due to the relative increase in violence in the emergency department, this study was conducted to investigate violence in emergency department personnel. **Methods:** This study is a systematic review of studies on violence against hospital emergency team staff by searching the databases of Google Scholar, Magiran, SID database with the keyword of Violence, Nurses, Emergency Department, between 2001 and 2021. Out of a total of 599 related articles extracted from the databases, reviewing the title and abstracts, based on the study inclusion and exclusion criteria, finally, 11 articles were included in review and analysis. **Results:** A total of 11 studies were reviewed according to the study subject. In three studies were conducted in Tehran, two in Ahvaz and one in Sabzevar, Arak, Tabriz, Urmia, Hamedan, and Rasht. The incidence of violence was high in ten studies and not reported in one study. In the studies, there was a significant relationship between gender and the level of violence in some studies. In terms of the relationship between gender and violence in the emergency department, in some studies more violence in men and some in women, and in some cases, there were no differences between women and men. The most violent individual in the studies was that the visitors of the patient. Also, the most common type of violence in all studies was verbal violence. **Conclusion:** According to the results of this study, the incidence of violence in the emergency departments of Iranian hospitals is high, and also in most studies, violence has been more by patients' visitors. It seems that by creating a waiting room with a suitable capacity, the unnecessary presence of visitors in the ward area can be prevented.

Key words: Violence, Nurses, Emergency Department